

Publicerad 2010-08-22 15:28 av Jazz Baronen

je suis vraiment degueulasse

Du frågar om min far var elak eller bara svår.

Frågan får mig att tänka efter, tänka om.

Jag berättar om mitt liv, om mina föräldrar,
mina ensamma syskon och min tråkigt moderna uppväxt.

Jag är en kliché med för mycket alkohol i blodet.

Jag är en personlighet som jag ärvt, från huvudkaraktärerna i min novell.

Du ser kanske intresserad ut.

Du talar lyriskt om någon fransk film jag aldrig sett

Någons levnadsöde i svart på vitt och som är viktigare att förstå,
än allt jag någonsin älskat och till slut alltid hatat.

Jag försöker se intresserad ut.

Från den sönderregnade bakgård

som vi ockuperat med berusade kamrater,

kan jag ana den grådaskiga himlen, explodera bakom hustaken.

Även fast vi inte kan se ljuset, vet jag

att det är jag som är krutet och katalysatorn,

gnistan som antänder kvällen och

får den att dö ut, i en skrikande orgasm.

Vi ramlar runt mellan stereo-högtalarna, pissoarerna, husväggarna och sängkanterna. Jag spiller ut dina
drinkar och betar mig som ett av alla svinen

i den här jävla staden. Sen torkar jag upp efter mig och säger "förlåt"
som den enda gentlemanen i hela landet.

Det här är sista sommarnatten och jag vill bara fly härifrån.

Du vänder dig bort från min grumliga blick och tänker antagligen på

någon fransman du aldrig kunnat glömma. På väggen ovanför din säng
hänger en naturskildring föreställande en man med en hund i någon slags skog.
-"Min far skulle nog tycka om den där".
Du stirrar på mig och ser kanske intresserad ut.

Jag har aldrig känt mig liten, förens nu.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jazz Baronen med Poeter.se id #8911 innehar upphovsrätten